

Vzpomínky jsou lepší než sny

Dušan Mandát patří mezi nejúspěšnější střelce HFT (Hunter Field Target) u nás. Závodně se střelbě ze vzduchové pušky věnuje od roku 2012. Předtím se věnoval létání. Na svém kontě má nespočetně vystřílených ocenění a medailí. My jsme ho zastihli na mezinárodních závodech v Bohumíně, kde nám poskytl rozhovor o své střelecké cestě. První otázka zněla, kdo Dušana přivedl ke střelení a v kolika letech poprvé v ruce držel pušku.

Umě to vzniklo tak nějak samo sebou, když jsem si snad jako každý kluk hrával na vojáky a spolu s kamarády vyráběl v garážích otců a dědů vše, co bylo pro tehdejší život kluka za domem nezbytné. Tajné zakoupení vzduchovky Slavia 631 starším kamarádem bylo jen nutným vyústěním klukovských tužeb. Rodiče se o tom dozvěděli až o mnoho měsíců později, ale od té doby byla slávka členem domácnosti.

Z jaké pušky dnes na závodech střílíte?

Dlouhodobě střílím se skvělou puškou Walther LG 300 XT, kterou mám osazenou puškohledem March Deon 1-10x24. Jde o vzduchovou větrovku, která se už nevyrábí, nahradila ji modernější verze LG 400, ale pro potřeby naší střelecké disciplíny vyhovuje podle mého názoru nejlépe. Navíc na ni mám nastříkaný

Dušan Mandát na mistrovství světa 2016 (foto Radek Novák)

airbrush znázorňující úder blesku od umělce, který airbrush dělá pro takové značky, jako je třeba Harley Davidson. Copak bych takovou pušku mohl vyměnit za jinou?

Co vás na střelbě ze vzduchovky baví?

Nejzajímavější je podle mého možnost střelby prakticky kdekoli, pochopitelně v rámci platné legislativy, a neuvěřitelná přesnost zásahů i na vzdálenosti přesahující 50 metrů. A to vše za zlomek ceny střeliva pro palné zbraně.

Představte nám, prosím, svoji disciplínu.

HFT je outdoorová disciplína. Střílíte venku a nezáleží na tom, jestli je sluníčko, fouká vítr nebo leje jako z konve. Rovněž vzdálenosti sklopných terčů jsou neznámé, takže před výstřelem musíte vše pečlivě promyslet. A protože pravidla zakazují jakoukoliv korekci puškohledu nebo zbraně v průběhu závodu, nezbývá, než se spolehnout na své smysly a zkušenost. Musíte přesně odhadnout vzdálenost cíle, provést opravu na snos větrem, případně vyhodnotit další vlivy a teprve pak vystřelit. Když se vše podaří, vidíte dráhu letu diabolky a zásah cíle, který se díky spolehlivému mechanismu sklopí.

Závody se kvůli počasí neruší?

Za dobu, co střílím, jsem zažil jen jeden případ. Odehrál se v roce 2016 na mistrovství světa v Anglii. Přišla tehdy

S českým týmem na mistrovství světa 2019

Mistrovství světa 2017 (foto Martina Buriánová)

taková bouře, že začaly padat stromy a vzduchem létaly i mobilní WC. Tak organizátoři uznali, že tudy cesta nevede.

Střelíte za sebe nebo za tým?

Střílím za sebe, stejně jako stovky dalších střelců, ale navíc mám již několik let tu čest být členem české národní reprezentace, na což jsem pochopitelně velmi hrdý. Mé individuální výsledky se pak započítávají do soutěže týmů.

Jak se připravujete na závody?

Před konkurenty často tvrdím, že nijak, abych je tak trochu zviklal v jejich snažení, ale pochopitelně to tak není. Střelba je o hlavě, dokonalé koncentraci a současně o umění vyrovnat se s nepříznivými faktory, jako třeba minuty cíle nebo extrémní podmínky – vítr, déšť a podobně. Pokud jde o střelbu, trénuji především povinné polohy, což jsou střelba vstoje a vleče, ale velmi často také trénuji odhad vzdálenosti, síly a směru větru, které jsou pro střelbu klíčové. Po fyzické stránce se každý střelec připravuje jinak, já preferuji cyklistiku, běh a mírné posilování, protože puška přece jen něco váží a nechcete se při míření klepat jako zatoulaný zmoklý ratlík. Velkou část přípravy pak věnuji mentální přípravě se zaměřením na absolutní vnitřní klid; kladu si za cíl, aby mě nepovedená rána neprovázela dál. Střelu, která opustila ústí hlavně, již nelze vzít zpět. Je potřeba jít dál a já vždy a za každých okolností беру každou jednotlivou ránu, jako pomyslný počátek nového závodu. Prostě to, co bylo, mě nezajímá. Je zapotřebí analyzovat chybu, poučit se a jít dál.

Na který úspěch jste nejvíc pyšný?

Jsem rád za jakýkoliv úspěch, kde jsem odevzdal vše, co jsem mohl. Po-

chopitelně jsou závody velké, jako Mistrovství světa, Mistrovství Evropy nebo Mistrovství České republiky, kde se každý dosažený úspěch měří jiným metrem a jsem za ně nesmírně rád. Ale jsou i menší závody, kde jsem se na vítězství opravdu hodně nadřel. A ty mi pak někdy přijdou cennější než výsledek z velké mezinárodní akce.

Obrovskou radost jsem měl z titulu mistra České republiky z roku 2016 a z titulu mistra Evropy z roku 2017 v týmech na mistrovství, které proběhlo v České republice v Cholticích. Tohle jsou všechno velké soutěže s účastí stovek střelců, já bych však strašně nerad zapomněl na soutěže menší, ale neméně významné obrovskou konkurencí a skvělou atmosférou. Určitě musím vyzvednout fantastický mezinárodní závod, který je součástí Česko-polského poháru a tradičně se koná v areálu výrobce diablek JSB v Bohumíně. Letos se mi jako prvnímu v historii povedlo vyhrát už potřetí a z toho mám tu radost.

Zažil jste na závodech nějaké zklamání?

Zklamání patří ke každému sportu. To moje se týká loňského Mistrovství světa, které se uskutečnilo v Polsku. Pokud v naší disciplíně zasáhnete terč a ten spadne, máte dva body, pokud jej prokazatelně zasáhnete, cinknete, ale terč zůstane stát, máte jeden bod. Když zcela minete plochu terče, máte nula bodů. A dát nulu by se už na téhle úrovni stávat nemělo. No a já dal pro jistotu v tom Polsku rovnou nuly dvě. Takže z toho nakonec byla bramborová medaile a velké zklamání. Nicméně reprezentační tým České republiky vybojoval skvěle 2. místo, což byla alespoň malá náplast.

Střelíte profesionálně, nebo se živíte něčím jiným?

Když střelíte, víte, jaké pomůcky k tomu potřebujete, a kdo jiný je může vyrobit lépe, než tým lidí, kteří vědí, co střelci potřebují, protože jsou sami aktivními střelci. Spolu s přáteli jsme tedy založili dvě ryze české značky Air Chrony a Tactical Evo. Vyrábíme příslušenství pro střelce od balistických chronografů, přes stavitelné botky až po profesionální střelecké bipody. Tím se živím.

Co byste poradil začínajícím střelcům?

Poradil bych všem, a nejen začínajícím střelcům, aby neladili své zbraně do někdy až absurdní preciznosti, ale aby raději střelili a důkladně poznali, co jejich nástroj dokáže a kde má své limity. Lidé často svádějí své chyby na vše možné a odmítají si připustit ty vlastní.

Jaké je vaše životní motto?

Což takhle dát je jako titulěk tohoto článku? □

